

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi március hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.316/2007/14. számú ítéletét helybenhagyja.

Mellőzi a Somogy Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bny.256/2007. sorszámon 11-18. és 20. tételszám alatt nyilvántartott nyomok és anyagmaradványok megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság a vádlottbűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntetében állapította meg, ezért őt 1 év 8 hónap börtönre, és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bűnjelekről akként rendelkezett, hogy a sértettől lefoglalt ruhadarabokat a sértettnek, míg a vádlottól lefoglalt ruhadarabokat a vádlottnak rendelte kiadni. A bűnjeljegyzék 11-18., illetve 20. tételszám alatti nyomok és anyagmaradványok megsemmisítéséről rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása iránt, valamint egyes bűnjeltárgyak vonatkozásában elrendelt lefoglalás és megsemmisítés miatt élt fellebbezéssel. A vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést azzal tartotta fenn, hogy hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabását, valamint a 11-18., továbbá a 20. tételszám alatt szereplő nyomok és anyagmaradványok megsemmisítésére vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését indítványozta. Hasonlóképpen fenntartotta fellebbezését a védő is a nyilvános ülésen, és a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére tett indítványt.

A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki:

A sértett a szúrt sérülésén kívül a nyakán 2 darab, egymással párhuzamos, vonalas hámkarcolódást, a bal halánték régióban vérbeszűrődést, duzzanatot szenvedett el, pontosan nem tisztázható körülmények között. A szúrt sérülés tényleges gyógytartama 4 hét volt. (*1.számú igazságügyi orvosszakértőnek a nyomozati iratok 195. oldalán található véleménye.*)

A sértett az esetet követően a vádlottnak megbocsátott. (*14. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 15. oldala.*)

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be.352.§ (2) bekezdés alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az ügy helyes megítéléséhez szükséges részleteket feltárta, ténymegállapításait kellően megindokolta.

Helyesen alapította a tényállást a vádlott nyomozás során utolsó alkalommal tett, és a tárgyaláson is fenntartott beismerő vallomására, amelyet a beszerzett egyéb bizonyítékok, így az **1.számú tanú** tanúvallomása, valamint az igazságügyi orvosszakértői vélemény is megerősített. A cselekmény előzményeire, a vádlottnak házastársával szemben korábban tanúsított erőszakos magatartására nézve is meggyőző bizonyítékok álltak rendelkezésre az **1.számú tanú** vallomása, a beszerzett orvosi iratok, illetve a háziorvos feljegyzése alapján.

A tényállásból az elsőfokú bíróság alappal következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és helytállóan állapította meg, hogy cselekménye az emberölés büntettének kísérletét merítette ki. Helyesen ismerte fel, hogy a vádlott javára

alkalmazhatók a Btk.17.§ (3) bekezdése alapján a cselekmény enyhébb minősítését eredményező önkéntes eredmény-elhárítás következményei, miután annak mind tárgyi, mind alanyi ismérvei felismerhetők voltak a vádlott utólagos magatartásában. A Btk.17.§ (4) bekezdése alapján a vádlott büntetőjogi felelősségét helyesen állapította meg az ún. maradvány-cselekményben, azaz a bekövetkezett eredményhez igazodóan életveszélyt okozó testi sértés büntetében.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen ismerte fel. További súlyosító körülményként kell értékelni azonban, hogy a vádlott korábban is bántalmazta már házastársát, amely miatt büntetőeljárás vele szemben nem indult.

Az elsőfokú bíróság a feltárt bűnösségi körülményekhez, a bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyi társadalomra veszélyességének fokához igazodó büntetést szabott ki az enyhítő szakasz alkalmazásával. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez szükséges, de egyúttal elegendő büntetésnek a súlyosítása, illetve az enyhítése sem indokolt.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen a bűnjeljegyzék 11-18. és 20. tételszáma alatt nyilvántartott nyomok és anyagmaradványok lefoglalásáról rendelkezett, miután a Bkf.I.237/2007/3. számú határozatával a Somogy Megyei Bíróságnak az említett bűnjelek lefoglalása vonatkozásában hozott határozatát hatályon kívül helyezte, nem észlelve a Somogy Megyei Főügyészségnek e tárgykörben hozott, a bűnjelek lefoglalását hatályon kívül helyező határozatát. A másodfokú bíróság végzése ellen az ügyész jelentett be fellebbezést. Az említett nyomok, anyagmaradványok vonatkozásában jogerős döntés még nem született. Ennek hiányában a másodfokú határozatban nem lehetett érdemben rendelkezni az érintett bűnjelekről, azok sorsáról a jogerős határozat meghozatalát követően lehet különleges eljárás keretében dönteni.

A kifejtettek miatt a másodfokú bíróság a nyomok, anyagmaradványok megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Az elsőfokú bíróság perorvoslattel megtámadott határozatának egyéb törvényszerű rendelkezéseit a másodfokú bíróság a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2008. március 4.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.316/2007/14. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.239/2007/5. számú végzése folytán 2008. március hó 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő